

LA LLUNA
i el seu estrany
viatge

Martina Aldao

Laura de Gea

**AQUEST CONTE
PERTANY A:**

Hi havia una vegada una nena, s'anomenava Lluna, que era molt curiosa, pigada, i que sempre duia els cabells castanys lligats amb un llaç roig.

Des de ben petita li encantava passar temps amb el seu gos, el Punxó.

Una tarda d'estiu, la Lluna va visitar la seva àvia.
Li encantava perquè sempre li explicava històries
màgiques sobre la seva família.

La Lluna va veure un arbre desconegut i en preguntar-li a la seva àvia, li va contestar que sempre havia estat allà i que era molt especial.

Per descobrir-ho s'havia d' **APROPAR**

S'hi va apropar, i en passar la mà per una de les
branques, el jardí va *desaparèixer* del tot.

A l'obrir els ulls, es va trobar amb un camp verd enorme, gairebé no podia veure el seu horitzó.

Va mirar atenta i curiosa tot el que l'envoltava.

Darrere seu va veure un noi jove treballant la terra, tots dos es van sorprendre.

La Lluna li va explicar la seva estranya situació. Ell es va presentar, es deia Marc, i la va portar a una petita casa situada dalt d'una gran esplanada, on hi havia un arbre màgic.

Quan estaven caminant cap a la casa, en Marc li va confessar un secret:

“Soc el teu besavi, i la nostra família té un do molt especial. Podem viatjar en el temps gràcies a la connexió que tenim amb l'arbre, però només podem fer-ho quan necessitem l'ajuda de la família.”

La Lluna continuava sorpresa, però se sentia molt feliç per tot allò que estava descobrint.

El seu besavi li va explicar com havia estat la seva experiència al descobrir el secret de la família.

Mentre parlaven, la Lluna es va impacientar i li va preguntar per què estava allà. Quin era el motiu del seu viatge?

En Marc la va tranquil·litzar i li va dir que cada experiència era única i que arribat el moment, descobriria la raó.

En Marc li va preguntar a la Lluna: pot ser que en aquests dies t'hagi passat res important? La Lluna va dubtar al respondre, però finalment va confessar:

“S’ha mort el meu gos, en Punxó.”

“En Punxó era el meu millor amic i no acabo
d'entendre on ha anat.

Marcó, que vol dir això de la mort?”

“Quan jo era jove va esclatar la Guerra Civil, una lluita violenta i llarga entre dos bàndols que no es posaven d'acord en com governar el país.”

“A causa de la guerra vaig perdre a una persona molt important per a mi, la meva mare.”

“Al principi, com a tu, em va costar acceptar-ho, però amb el temps n’he après i m’ha fet a valorar cada moment amb les persones que més estimo.”

“Vaig entendre que ella ja no era amb mi,
físicament, però que la podia trobar al meu
pensament, als meus records i sobretot al meu cor.”

La Lluna es va commoure, n'estava aprenent molt
sobre la història de la seva família.

L'explicació del seu besavi la va ajudar a entendre que se n'havia fet del Punxó i acceptar que podia estar trista sobre la seva mort, però que les experiències viscudes no se n'anirien enlloc.

Un cop enllestida la conversa, en Marc i la Lluna
van sortir al jardí de la casa.

Ella es va quedar mirant atentament l'arbre màgic,
quan de cop, va sentir un crit llunyà: “Lluna, vine va!
Ja estan llestes les galetes, s'estan refredant!”

De sobte, va obrir els ulls i es va adonar que s'havia dormit al costat de l'arbre. Va fer un sospir i es va dirigir, alegre per primer cop des de feia temps, cap a la seva àvia.

**D'AQUELL VIATGE ESPECIAL,
LA LLUNA VA APRENDRE UNA
LLIÇÓ QUE NO OBLIDARIA MAI:**

*Aquells que ja no hi són,
sempre estarien al seu
costat, acompanyant-la
d'una manera o d'un altra.*

L'estrany viatge de la Lluna © 2025 by Martina Aldao i Laura de Gea is licensed under Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International. To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

L'estrany viatge de la Lluna

Martina Aldao i Laura de Gea

2025

